

[Chr. Madsen.]

tion, som vi har haft før, at når der er gået nogle år, opdager vi, at lovens pristalsregulering ikke giver tilstrækkeligt, og at arbejdsløshedsunderstøttelsen kommer langt bagefter. Hvis man knytter arbejdsløshedsunderstøttelsen til arbejdsindtægten, hvis man knytter den til arbejdslønningernes pristalsregulering, er man fri for at have nogle snørklede bestemmelser i en lov, som ikke ret mange mennesker forstår, og så har man forbindelse med arbejdsforholdene.

Jeg kan ikke tænke mig andet, end at de, der vil komme til at diskutere denne sag, også de såkaldt sagkyndige, vil komme frem til et sådant principielt standpunkt, for det har vist sig gang på gang, at uanset hvilken pristalsregulering man indfører i lovene, giver disse pristalsreguleringer ikke dækning, disse pristalsreguleringer følger ikke med.

Men som sagt, vi håber på, at der i udvalget til trods for de bemærkninger, den højtærede arbejdsminister kom med, skulle være mulighed for, at vi kan få forhøjede dagpenge gennemført og helst gennemført inden længe.

Lad mig sige nogle få bemærkninger med hensyn til børnetillæggene. Det har forundret mig i mange, mange år, hvordan man har fundet frem til tallet for børnetillæg til en arbejdsløs, i øjeblikket 2 kr. 15 øre. Jeg har stillet det spørgsmål mange gange: hvor har man det tal fra, hvem har gættet sig til det tal i sin tid? Jeg har ikke fået svar på, ingen vil give en forklaring på, hvorfor børnetillægget i arbejdsløshedslovgivningen er omtrent det halve af børnetillægget i den øvrige sociale lovgivning. Det må da være rimeligt, at man får dette ændret, således at det samme børnetillæg gælder ikke alene i én lov, men også i andre love. Det må være sådan, når man fastsætter børnetillæggene i sociale love, at man går ud fra en lang række faktorer og spørger, om der nu er dækning for de udgifter, der er ved at have børn under arbejdsløshedsperioder og under andre socialt uheldige tilstande.

Man vil så også blive fri for pristalsregulering af børnetillæg i arbejdsløshedsloven, og det vil gå meget lettere, hvis man kun havde én pristalsregulering i en af de andre love, således at man simpelt hen kunne rette sig efter det.

Den højtærede minister var inde på, at det måske ville skabe mange ubehageligheder at sløjfe bestemmelsen om maksimumshuslejen på 164 kr. og simpelt hen betale i huslejhjælp det, der betales i husleje. Jeg har en anden opfattelse. Jeg tror ikke på, at det bliver så store beløb og så store overraskelser, man kommer ud for. Der vil ganske vist være områder her i hovedstaden, hvor boligspeculationen er drevet for vidt, hvor folk er tvunget til at flytte ind i lejligheder, for hvilke der skal betales urimeligt høje huslejer. Jeg kender nogle stykker, der er rejst fra Nordjylland, fra det arbejdsløshedsramte område her, til hovedstaden for at få arbejde, fordi det ikke kunne opdrives dér, hvor de boede. De har kunnet få arbejde, men det allerstørste problem for dem var: hvordan får jeg en lejlighed? Disse mennesker er blevet tvunget til at flytte ind i en lejlighed, hvor de betaler 400-500 kr. i husleje om måneden. Hvis de bliver arbejdsløse, kan man så sige, at det er deres skyld, at de har valgt en lejlighed til denne urimeligt høje pris? De har ikke haft nogen som helst skyld i det, men der er en hel masse andre faktorer, der har den tunge skyld i noget sådant. Man har medvirket dertil fra næsten alle autoriteters side både her og i Nordjylland ved den almindelige propaganda over arbejdsanvisningskontorerne o. s. v., hvor man siger til de pågældende, der går arbejdsløse: der er arbejde nok i København, hvorfor rejser I ikke derover? Og når de tager herover og eventuelt bliver arbejdsløse, så får de en ny straf ned over ørene på sig. Disse mennesker har ingen skyld heri, og derfor ønsker vi, at de skal have fuld erstatning på dette område, når de bliver arbejdsløse.

Hvor mange det kommer til at dreje sig